

วันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 30 เทศกาลธรรมดา ปี A

(วันที่ 25 ตุลาคม ค.ศ. 2020)

พี่น้องที่รัก ถ้ามีการทำแบบสำรวจความคิดเห็นของคนไทยว่า ใครคือนักฟุตบอล หรือนักแสดงหรือนักร้องยอดเยี่ยมตลอดกาล? พอลคิดว่าคงมีคำตอบมากมายซึ่งอาจมีทั้งเหมือนกันและแตกต่างกัน เพราะต่างคนก็ต่างความคิด ต่างรสนิยม แต่สำหรับเพื่อนร่วมสมัยของพระเยซูเจ้าแล้ว คำถามที่ว่า **“บทบัญญัติข้อใดเป็นเอกในธรรมบัญญัติ?”** (มธ 22:36) มีเพียงคำตอบเดียวซึ่งชัดเจนสำหรับชาวยิวที่มีใจศรัทธาทุกคน แม้ว่าในหนังสือโตราห์ซึ่งเป็นหนังสือพระคัมภีร์ห้าเล่มแรกของพวกเขามีบทบัญญัติมากมายถึง 613 ข้อก็ตาม ดังนั้น จึงไม่ใช่เรื่องแปลกที่พระเยซูเจ้าซึ่งเป็นชาวยิวผู้เชี่ยวชาญพระคัมภีร์คนหนึ่งจะทรงตอบว่า **“ท่านจะต้องรักองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของท่านสุดจิตใจ สุดวิญญาณ สุดสติปัญญาของท่าน”** (มธ 22:37) แต่สิ่งที่น่าประหลาดใจคือ พระองค์ทรงเพิ่มบทบัญญัติอีกข้อหนึ่งเข้าไปอีกว่า **“ท่านต้องรักเพื่อนมนุษย์เหมือนรักตนเอง”** (มธ 22:39) อันที่จริง คำถามที่ว่า **“บทบัญญัติข้อใดเป็นเอกในธรรมบัญญัติ?”** ควรจะมีคำตอบเดียว แต่พระเยซูเจ้าทรงให้สองคำตอบ

คำตอบแรกพระเยซูเจ้าทรงเอามาจากหนังสือเฉลยธรรมบัญญัติที่บอกว่า **“ท่านจะต้องรักองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของท่าน สุดจิตใจ สุดวิญญาณ และสุดกำลังของท่าน”** (ฉบ 6:5) ส่วนคำตอบที่สองพระองค์ทรงเอามาจากหนังสือเลวีนิติที่บอกว่า **“ท่านจะต้องไม่แค้น หรืออาฆาตชนชาติเดียวกับท่าน แต่จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง เราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า”** (ลนต 19:18) เราจะเห็นได้ว่าพระเยซูเจ้าไม่ได้ทรงพูดอะไรใหม่ แต่สิ่งนี้อาจถือว่าเป็นเรื่องใหม่คือ พระองค์ทรงรวมธรรมบัญญัติสองข้อซึ่งแยกกันอยู่ในหนังสือพระคัมภีร์สองเล่มเข้าด้วยกัน ทรงทำให้ทั้งสองเป็นหนึ่งเดียวกัน เหตุผลที่พระองค์ทรงทำเช่นนี้คือ พระองค์ทรงต้องการบอกเราว่าไม่มีความรักแท้ต่อพระเจ้าที่ปราศจากความรักต่อเพื่อนมนุษย์ และไม่มีความรักแท้ต่อเพื่อนมนุษย์ที่ปราศจากความรักต่อพระเจ้า พระผู้สร้างและองค์พระผู้เป็นเจ้าของมวลมนุษย์

สำหรับเราส่วนใหญ่ **“การรักพระเจ้า”** เป็นเรื่องง่ายกว่า **“การรักเพื่อนมนุษย์”** เพราะพระเจ้าทรงสมบูรณ์พร้อมทุกอย่าง พระองค์ไม่ทรงเคยทำผิดต่อเรา เป็นเราต่างหากที่ไม่เข้าใจพระองค์ แต่สำหรับเพื่อนมนุษย์ไม่ได้เป็นเช่นนั้น เราทุกคนล้วนมีความบกพร่องและความอ่อนแอด้วยกันทั้งนั้น การกระทบกระทั่งกันจึงเป็นเรื่องธรรมดา ยิ่งอยู่ใกล้กันก็ยิ่งมีโอกาสขัดใจกัน หลายครั้งไม่ใช่เรื่องง่ายเลยที่จะรักคนที่ทำผิดต่อเรา คนที่ทำให้เราต้องเจ็บช้ำน้ำใจ

อย่างไรก็ตาม ในพระวรสารวันนี้ พระเยซูเจ้าทรงชี้ให้เราเห็นอย่างชัดเจนว่า เราไม่สามารถแยกความรักที่เรามีต่อพระเจ้าและต่อเพื่อนมนุษย์ออกจากกันได้ สิ่งที่พระเจ้าทรงรวมเข้าด้วยกัน มนุษย์ไม่ควรแยกออกจากกัน ดังนั้น การ

พยายามแยกความรักที่เรามีต่อพระเจ้าออกจากความรักที่เรามีต่อเพื่อนมนุษย์จึงถือว่าเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง พระเยซูเจ้าจะไม่มีความหมายต่อพระองค์เป็นอันขาด จริตอยู่ธรรมบัญญัติแห่งความรักสองข้อนี้แยกกันอยู่ในพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมของเรา แต่ในฐานะศิษย์ของพระเยซูเจ้าทั้งสองจะต้องไม่ถูกแยกออกจากกันในหัวใจและการกระทำของเรา

เมื่อพูดถึงความรัก ถ้าไม่พูดถึงนักบุญยอห์นอัครสาวก เรื่องนี้คงจะไม่สมบูรณ์เท่าใดนัก มีเรื่องเล่าว่านักบุญยอห์น อัครสาวก มีชีวิตอยู่จนกระทั่งวัยชรา ในช่วงสุดท้ายของชีวิต ท่านอ่อนแรงลงไปมาก จนกระทั่งต้องมีคนหามท่านไปวัด แม้ว่าท่านจะไม่สามารถเทศน์ยาวๆ ได้เหมือนตอนที่ท่านยังเป็นหนุ่ม เพราะสุขภาพของท่านไม่อำนวย ท่านก็พยายามพูดบางสิ่งบางอย่างในพิธีมิสซาเสมอ สิ่งที่ท่านแบ่งปันสั้นและเหมือนกันทุกครั้งคือ **“ลูกที่รักทั้งหลาย จงรักกันและกันเถิด”** เมื่อท่านพูดประโยคเดิมบ่อยๆ สัตบุรุษหลายคนเริ่มเบื่อกับความจำเจของคำพูดของท่าน จนกระทั่งในที่สุดสัตบุรุษคนหนึ่งรวบรวมความกล้าและถามท่านว่า **“อาจารย์ ทำไมท่านพูดเรื่องเดียวกันทุกครั้งเลย”** นักบุญยอห์นตอบด้วยความอดทนและอย่างสงบว่า **“เพราะว่ามันเป็นคำสั่งขององค์พระผู้เป็นเจ้า ถ้าเพียงสิ่งนี้ถูกนำไปปฏิบัติ ก็เป็นการเพียงพอแล้ว”**

อันที่จริง นักบุญยอห์นกำลังเลียนแบบอย่างของพระเยซูเจ้า ผู้ไม่ทรงเคยเหนื่อยอ่อนกับการเทศน์สอนธรรมบัญญัติแห่งความรัก ธรรมบัญญัติซึ่งเราได้ยินอีกครั้งหนึ่งในพระวรสารวันนี้ การรักพระเจ้าและการรักเพื่อนมนุษย์เป็นธรรมบัญญัติที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในบรรดาธรรมบัญญัติทั้งหลาย พระเยซูเจ้าไม่ทรงเคยเหนื่อยอ่อนที่จะพูดถึงเรื่องนี้ซ้ำไปซ้ำมา เราก็เช่นเดียวกัน เราต้องไม่เบื่อที่จะฟังเรื่องนี้ เพราะเวลานี้โลกของเราต้องการความรัก โลกจำเป็นต้องมีความรัก

พอลคิดที่นักบุญยอห์นพูดได้อย่างถูกต้องที่บอกว่า **“ถ้าเพียงสิ่งนี้ถูกนำไปปฏิบัติ ก็เพียงพอแล้ว”** ถ้าความรักเป็นพลังควบคุมโลกนี้ โลกของเราจะไม่มี ความเกลียดชัง ไม่มีการเข่นฆ่าหรือสงคราม ไม่มีการแก่งแย่งชิงดีชิงเด่น ไม่มีความเห็นแก่ตัว ไม่มีความอิจฉาริษยา และไม่มีความอยุติธรรม จะมีแต่เพียงการให้อภัยและการรับใช้ซึ่งกันและกันแน่นอน เราทราบดีว่าเรายังอยู่ห่างไกลจากจุดนี้มาก แต่เราต้องพยายามไปให้ถึง แล้วเราจะเริ่มต้นที่จุดไหน พอลคิดว่าคำตอบสำหรับเรื่องนี้ชัดเจนคือ เราต้องเริ่มต้นภายในแวดวงของคนใกล้ชิดเราก่อน ผู้รู้ท่านหนึ่งบอกว่า **“ความรักเริ่มต้นที่บ้าน”** นั่นคือ เราต้องเริ่มกับบุคคลซึ่งเราดำเนินชีวิตอยู่ด้วยหรือทำงานด้วยกันทุกวัน พระเยซูเจ้าทรงทราบดีว่ามีห้องมากมายสำหรับความรักในใจของเรา เพราะต้นกำเนิดของเราแต่ละคนคือ **“พระเจ้า”** ผู้ทรงเป็น **“ความรัก”**

พี่น้องที่รัก เมื่อเรามาร่วมพิธีมิสซา เราจะได้ยินเสียงของพระเจ้าตรัสกับเราผ่านทางพระคัมภีร์เกี่ยวกับความรัก อีกไม่รู้จักกี่ครั้ง เราต้องไม่เบื่อที่จะฟังเสียงของพระองค์และต้องไม่หยุดที่จะพยายามนำเอาพระวาจาของพระองค์ไปปฏิบัติในชีวิตประจำวัน เหมือนที่นักบุญยอห์นอัครสาวกบอกเราว่าบทบัญญัติแห่งความรัก **“เป็นคำสั่งขององค์พระผู้เป็นเจ้า ถ้าเพียงสิ่งนี้ถูกนำไปปฏิบัติ ก็เป็นการเพียงพอแล้ว”**

ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน